

החברותא

בס"ד ערש"ק פ' וישלח וי"ב כסלו תשע"ב

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 420

פנינים יקרים

וישלח יעקב מלאכים (ל"ב, ג.) יש אומרים מלאכים ממש. המלאכים נבראו ממצוותיו של יעקב והם נשלחו אל עשו כדי לקרבו ולהחזירו בתשובה.

כה תאמר לו לאדני לעשו (ל"ב, ד.) כל עבודת האדם בעולם הזה שהוא עולם העשיה - לעשו - הוא להעלות הכל לשורש העליון לאדני - ארון העולם.

עם לבן גרתי ואחר עד עתה (ל"ב, ד.) פרש"י לא נעשיתי שר וחשוב אלא גר, כלומר למרות הצלחתי לא גבה לבי - לא נעשיתי שר וחשוב אלא שפל וגר.

וירא יעקב מאד (ל"ב, ו.) על ידי הענוה - מאד מאד הוי שפל רוח זכה ליראה.

וירא יעקב מאד ויצר לו (ל"ב, ו.) איתא בזה"ק כי לא היה צריך להתפלל דהרי הבטיחו השי"ת, והנה אף שלא היה צריך לירא מצד ההבטחה הנ"ל מ"מ מצד עצמו צריך להתפלל בכל עת וזוהי היה יעקב ירא.

(שפת אמת)

ויחץ את העם וגו' (ל"ב, ז.) ללמדך שחייב אדם לראות עצמו חציו חייב וחציו זכאי.

קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך (ל"ב, י.) מה שקטנתי היינו עניויות הוא מכל החסדים והאמת אשר השי"ת עושה עם האדם כי גם זה מאתו יתברך.

קטנתי מכל החסדים ומכל האמת וגו' (ל"ב, י.) יעקב אבינו ע"ה ידע שניתן להעזר בסיוע גם והם מחנות המלאכים אלא שלא רצה להיות נעזר בסיוע גם רק התפלל שיהיה נעזר כמו שהוא מכל מצב ומצב.

ועי' פעל יעקב לדורות שישאל יוכלו להיות נעזרים כמו שהם בתוך החשכות, וזהו קטנתי מכל החסדים שנצרך להיות לו מחנות מלאכים לעזר.

קטנתי מכל החסדים (ל"ב, י.) תפלתי שהענוה תהיה תוצאה מחסד ולא חלילה בגלל יסורים וצער.

(זכרון זאת להר"י מלובלין)

קטנתי מכל החסדים ומכל האמת כי במקלי עברתי את הירדן ועתה הייתי לשתי מחנות (ל"ב, י.) יעקב היה לו בקורת עצמי שלכאורה נמצא בירידה באמונה ובמחנות דהלא כשהלכתי ללבן הלכתי רק עם מקלי

ועתה אני זקוק לשתי מחנות של מלאכים שיבואו לעזרתי.

הצילני נא מיד אחי מיד עשו וגו' (ל"ב, י"א) יבואר ע"פ מה שכתבתי (בפ' קדושים) בביאור אחד מכ"ד דברים המעכבים את התשובה החולק על החכמים מצד שהוא חכם בעיניו וכו' יעו"ש, ובזה יובן הצילני מיד אחי שהוא הת"ח

שהוא עשו שהם חכמים להרע שיהיה ניצול מהם ומעצתם שיתבטל, וזממם אל תפק. (תולדות יעקב יוסף)

ויותר יעקב לבדו (ל"ב, כ"ד) ברש"י: שכח פכים קטנים וחזר עליהם. שנצרך לידע שכל דבר שניתן לו מהשמים יש לו שייכות לזה. ונצרך להיות נזהר שלא יקלקל ויאבד אותו הדבר. כל זה בשם האר"י ז"ל ומכל

שכן שנצרך להיות נזהר במעלות הנדבק באדם שלא יקלקל ויאבד אותם.

ויותר יעקב לבדו (ל"ב, כ"ד) איתא במדרש (ב"ד ע"ז) ע"י ויותר יעקב לבדו - ונשגב ה' לבדו. בשם הרה"ק רבי ברוך נכד הריב"ש. ויותר יעקב לבדו מלשון הותיר דהיינו שהותיר יעקב לבניו אחריו עד סוף כל הדורות את התקווה והציפיה לעת אשר יקייים ונשגב ה' לבדו כיום ההוא.

ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלקים ועם אנשים ותוכל (ל"ב, כ"ח) הענין הוא כי האדם הדבוק תמיד בהבוי"ת ש"אפילו כשהוא מדבר עם בני אדם אחרים, בחינה זו נקראת ישראל כי הוא

אותיות "ישר" "אל" וגם "לי ראש" וזהו כי שרית עם אלקים כלומר שאתה דבוק באלקים אפילו כשאתה מדבר עם בני אדם. וזהו עם אלקים ועם אנשים ותוכל לדבק מחשבותיך תמיד להבורא יתברך.

(לקוטי רבי משה יעקב)



- 1 -

בכדי שנוכה לבית השלישי או צריכים להיות מוכשרים להנות מאורו. אם אדם לא עבד על עצמו בעולמות שלו - עולמות הטבע, עולמות העבדות - הוא לא ירגיש את הטעם של הבית השלישי. הוא יאכל נהמא דכיסופא. סוף כל סוף הרבש"ע צריך לפדות אותנו "כימי צאתכם מארץ מצרים", וכל אחד יקבל את חלקו - כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, אבל אוי לנו ואוי ליום הדין שלנו איזה חלק שאנו נקבל במצב הזה בו אנו נמצאים. אוי לנו שנקבל נהמא דכיסופא. אוי לאותה בושה שאנחנו ניכווה כל אחד בחופתו של חבירו. אוי לו למי שיראה את חברו - שחי עמו באותו עולם שאנו חיים - שהשלים את האבנים עם הפאר של הבית השלישי, והוא נהנה מזיו השכינה ונמנה עם הצדיקים שיושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה, והוא לעומתו פושט את ידו כעני בפתח לקבל את חלקו מה שהנשמה שלו מסוגלת להכיל. אבל אז זה יהיה מצב קבוע ואפילו תשובה לא תעזור כבר. לאחר ש"ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו", "ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד" ושוב לא תהיה בחירה. רק עכשיו יש לנו בחירה באותה נשימה שאנו קיימים. ולכן עלינו לחיות בפחד של בהלה שלא נשכח שיש לנו בחירה. הבחירה היא שעלינו לבחור לחיות את מצבינו שאנו בכלל לא מציאות ואין לנו קיום, הקיום והמציאות שלנו זה רק מרחמיו הגדולים, והוא שולח לנו סיבות בכדי שבאמצעותם נמצא אותו.

זה היה הענין של דוד המלך שהגיע לשלימות של אהבת ה' ורצה להביא בנין הבית השלישי. כי דוד המלך היה אדם הראשון ובת שבע היתה חוה, והוא סבר שמכיון שהוא השלים כבר את חטא עץ הדעת הוא יכול להעלות את כל הניצוצות שנפגמו ולהשלים את כל האבנים של הבית השלישי עם הפאר ולהביא לשלימות של הבית השלישי. אולם הרבש"ע הראה לו שלא די במה שהוא השלים את חלקו, כי כל אחד ואחד צריך למלא את תפקידו עד שישגי "כי לא יראני אדם וחי" "ופני לא יראו", וכל עוד כל הנשמות לא השלימו את חלקם עדיין לא הגיע השעה. בגלל זה אנו נמצאים עדיין בגלות, מכיון שאנו לא הגענו לשלימות הזו ודוד המלך לא היה יכול לתקן אותנו.

דוד המלך רצה להביא לשלימות האהבה שלא יצטרכו עוד ליראה, דהיינו לסיבות המביאות יראה, אולם הדרך שלנו להגיע לאהבה מתחילה באהבה התלויה בדבר. ה' מפגיש את האדם עם חבר או חברים, בתחילה הם נפגשים בגלל אינטרסים וחיים באהבה התלויה בדבר, אולם הוא רוצה שמזה נגיע אל התכלית שלנו, לאהבה שאינה תלויה בדבר, שבוה נבנה את הבית השלישי. שלמרות שהחבר מכאיב לי נחיה באהבה, כי זה לא החבר שמכאיב לי, זה רמז מן השמים. הרבש"ע רוצה לקרב את ליבנו לאבינו שבשמים, ורוצה לצמצם את עצמו עלינו בבחינת בית שלישי, והוא מכה אותנו באמצעות החבר בכל מיני דרכים וסיבות



בזמן שהוא שולח עלינו נסיונות בגלל שהוא רוצה לצמצם את עצמו בינינו. ואי אפשר בדרך אחרת, כמו שדוד המלך אמר "טוב לי כי עוניתי לעמן אלמד חוקיד", כי רק באמצעות הנסיונות הללו הקב"ה מצמצם עצמו עלינו. וזה באמת קשה מאד - זו אהבה שאינה תלויה בדבר. אך אם אנו נמשיך במאבקים שלנו להשיג את הישג המציאות של אהבה שאינה תלויה בדבר, נזכה כולנו ביחד לשלימות האבנים של הבית השלישי עם כל הפאר, דהיינו שאז נחיה במצב של אין סוף, מה שכל אחד השיג "כי לא יראני אדם וחי". בפועל, במציאות, לא רק באמירה ודיבור. ואם נהיה כולנו מאוחדים וכל אחד יקבל את הכאבים מתוך עבדות ומתוך אהבה שאינה תלויה בדבר, בודאי כל אחד ישיג את שלימותו כמו לפני חטא עץ הדעת, ולא יקלקל את מצבו ואת ערכו ואת נשמתו - את השלימות שה' חנן אותו, ואז נזכה כולנו לשלימות השגת הבורא ולהשראת שכינתו עלינו בבית השלישי. כי ענין הבית השלישי הוא פרסום מציאותו שהוא המציאות שלנו, עד שכולנו נבוא לשלימות ההשגה "כי לא יראני אדם וחי" "ופני לא יראו", בבחינת "ושכותי את כפי וראית את אחוריי", כל אחד כפי מה שהוא יכול להשיג.

את הכאבים הללו ה' מלביש עלינו כפי הכוחות שלנו, הוא מלביש ערומים והוא מלביש עלינו את הלבוש שלנו כדי שנוכל לעבור את הנשימה הזאת. אם נחיה כולנו יחד בכאבים נזכה לביאת משיח. ורק ע"י הדרך הזו אנו יכולים לזכות לעבור את

שהוא שולח אלינו. כשחיים בהכרה שכוזר זה היא אהבה שאינה תלויה בדבר. כי זה שקיבל את המכות אין לו טענות על המכה, להיפך, הוא מודה לו שהוא היה השליח לקרב את לבו לאביו שבשמים ללא אינטרסים. ואם אנו נהיה מאוחדים באופן זה, נזכה להשיג את מציאותו, ונוכל להיות באהבה שאינה תלויה בדבר.

כשנחיה במציאות זה בשלימות כל אחד יבנה את החלק שלו בשלימות של הבית השלישי עם כל הפאר. ואם בבית הראשון והשני היה תענוג שלא ניתן להשגה, אשרי עין ראתה כל אלה, למרות שסוף כל סוף זה היה דבר גשמי שנבנה ע"י שלמה המלך ושלוחיו וה' השרה את שכינתו, כמה גדול לאין ערוך יהיה התענוג בבית השלישי שלא יבנה מכוחינו רק בשפתינו, דהיינו ביטולינו, שהוא יבנה ממה שאנו מבטלים עצמנו אל חי החיים שהוא השלימות שלנו כמו עולה שכליל תקטר.

- ז -

אם באותה נשימה שה' שולח אלינו את הכאבים הללו נזכה להתאחד, נחיה באהבה שאינה תלויה בדבר, ונזכה לבית השלישי. כי את הכאבים הללו ה' שולח אלינו בשביל לצמצם שכינתו עלינו בבחינת אהבה שאינה תלויה בדבר, ועל כן הוא מביא אותם עלינו באופן שנוכל לשאת אותם ולהגיע באמצעותם את התכלית. הרי כל אחד יודע שאמא לא תשלח את הילד שלה החוצה בקור גדול מבלי לבוש חם, אדרבא, היא עוטפת אותו בלבוש ועוד לבוש פן חלילה הבן היקר שלה יצטנן, כך גם הקב"ה

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א



המשך מעמ' קודם

420

כל העולמות ובכל זאת הצליח להכניע אותם לשלימות שלו, לעבודה זרה, כמו אלישע בן אבויה, יוחנן כהן גדול, וכולי וכולי - ממנו נקח לעבוד את ה', ועל ידי זה אנו יכולים להתעקש ולבוא לשלימותינו. ואם שפתינו ותפילתינו יהיה כעולה וכקרבן, אז נזכה ביחד, וכל אחד לא יזכה מחופתו של חברו, בגלל שזו היא השלימות של כל אחד. ובכך הוא ישיג את השלימות כמו לפני חטא עץ הדעת, ויחיה תחת גפנו ותחת תאנתו - תחת השכינה שה' חונן אותנו ומשרה עליו את שכינתו ונצב עליו כפי בחינתו. זה יהיה הבית השלישי.

המשך יבוא אי"ה

הכאבים בשלום, ולזכות לבית השלישי, ש"הוא ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חיי" ואז "ויכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון, כי משיח אינו בא אלא בהיסח הדעת, והיסח הדעת זה אהבה שאינה תלויה בדבר. בכדי שיבוא המשיח צריך להיות "ויקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ", וזה יהיה כאשר "יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון", כי כל הגויים ומלכי אומות העולם צריכים לפרסם את שמו, וכל זה תלוי באחדות שלנו, באהבה שאינה תלויה בדבר. וכמו שה' הראה לנו ע"י השטן שאינו מתעייף, והוא בא אל הגדולים ביותר שכבר שרפו את

שהשמחה במעונם



הר"ר שמואל קלירס ומשפ' להולדת הנין

הר"ר גדליה סגל ומשפ' להולדת הנין

הר"ר אהרן קלירס ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר ישראל מאיר סגל ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר מרדכי קלירס ומשפ' להולדת הבן

הר"ר בן ציון קלר ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר אורי קלר ומשפ' להולדת הבן

הר"ר שלום מילוא ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

הר"ר נחום גולדרינג ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

הר"ר משולם מורגנשטרן ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות

הר"ר שמעון קליין ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות

הר"ר אברהם מורגנשטרן ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

הר"ר רחמים זבולון ומשפ' לאירוס' הנכדה

הר"ר אהרן תופיק ומשפ' לאירוס' הבת

י"ל ע"י

מערכת החברותא
רח' ערני 3

02 - 5829688 ☎

02 - 5325477 פקס:

ת.ד. 5080

ירושלים 91050

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

